

rioden. Nu er det tiden at finde ud af, hvad det er for grupper af unge, som ikke selv kan skaffe sig en praktikplads – heller ikke med hjælp fra skolen. Det er efter vores mening grupper med forskellige problemer, og dem kan man ikke hjælpe på den rigtigste måde ved bare at køre videre med det her system.

Det er unge, som har låst sig fast på ét ønske, ét erhvervsønske – det kan være modepræget – og som ikke rigtig er villige til at gå over på et nært beslægtet område; der er altså behov for en øget faglig mobilitet. Det er formentlig unge med svage faglige og skolemæssige forudsætninger, og de skal vel hjælpes på en anden måde. Det er en hel del unge og desværre en voksende andel med fremmed etnisk baggrund, som af den grund har svært ved at skaffe sig praktikplads, enten fordi de ikke kan det danske sprog eller kender ordentligt til dansk levevis eller simpelt hen, fordi de ser anderledes ud og har et mærkeligt navn. Det er nogle helt specielle problemer; de er alvorlige, men de er helt specielle. Så kan det være unge med forskellige former for fysiske handicap, og det kan være andre typer af unge.

Det gode ved dette lovforslag er, at ministeren ønsker at sætte et analyse- og udredningsarbejde i gang, og jeg har forstået, at det netop er med henblik på at undersøge: Hvad er det for unge, hvad er deres problemer, og hvad kan vi gøre ved det?

Vi har jo sammen med partiet Venstre foreslået og lagt en handlingsplan frem til ministeren om den måde, man kunne gøre det på, hvor man lavede et udredningsarbejde hen over sommeren, sådan at vi allerede i efteråret – det er også indeholdt i ministerens lovforslag – havde resultatet, kunne bygge på det og agere med henblik på at opbygge nogle forskellige ordninger for disse grupper af unge. Og det er vi så parat til at se på efterfølgende.

Men at køre videre med den midlertidige skolepraktik og med tilskudsordningen i en situation, hvor forudsætningerne for disse ordninger er faldet væk, finder vi ikke er rigtigt.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi ønsker skolepraktikken fjernet. Vi er bange for, at der skal komme en permanentgørelse af praktikken, og at man med en forlængelse af loven får blandet socialpolitik og uddannelsespolitik sammen på en uheldig måde, som forringer kvaliteten af uddannelserne.

Det er derfor vores opfattelse, at skolepraktikordningen, tilskudsordningen skal falde væk

ved dette års udgang, men vi er særdeles positivt indstillede over for at medvirke til udredningsarbejdet og til at drøfte sagerne om disse specielle unge, der har vanskeligheder, når analyse- og udredningsarbejdet ligger færdigt her efter sommeren.

Aage Frandsen (SF):

Det, der ligger i beslutningen omkring skolepraktik, er, at det er en forsøgsordning, og så ligger der også det i det, at det er en pladsgaranti for unge. Vi mener, at det stadig væk er vigtigt, at unge, hvis de er kvalificerede til at få en praktikplads, er sikret en ret til en sådan, på sammen måde som de unge, der vælger en almen ungdomsuddannelse, har retten til at få den uddannelse, de gerne vil have, hvis de er kvalificerede til det. Derfor er det for os, når det drejer sig skolepraktikordningen, ikke kun en midlertidig ordning.

Hvis man tror på markedets frie kræfter, så kan man selvfølgelig sige: Jamen det løser sig selv, for udbud og efterspørgsel klarer problemerne, så der er plads til de unge, som der er plads til; det bestemmes af udbudet og efterspørgslen. Det tror vi ikke på. Vi tror på, at hvis man overlader til markeds kræfterne at fastlægge, hvordan udbud og efterspørgsel skal være, så er der nogle unge, der i den her forbindelse bliver solgt. Det er sådan set også erkendt fra både Venstres og De Konservatives side, at der er nogle unge, som ikke vil få en praktikplads. Og dér er det altså, at vi mener, at skolepraktikken af flere årsager er glimrende til at løse det problem.

For det første er der nogle unge, som ikke får ordinære praktikpladser, og det er altså ikke bare de unges egen skyld. Hr. Frank Dahlgaard nævnte, at der er nogle unge, der har nogle specielle ønsker, og andre, der så ud på en bestemt måde. Dét synes jeg egentlig ikke er deres problem. Jeg synes, at det er arbejdsgivernes problem, og så længe arbejdsgiverne ikke vil erkende, at det er deres problem, så mener jeg, at det offentlige har et ansvar i den forbindelse, og det vil sige, at skolepraktikken er på sin plads.

For det andet er skolepraktikken rent faktisk bedre end det, man troede den ville blive til. Det er der ikke nogen tvivl om, og uanset at vi også foretrækker praktikplads på normal vis, må vi sige, at skolepraktikken i mange forbindelser fungerer mindst lige så optimalt som almindelige praktikpladser. Erfaringerne fra en række områder er, at det er tilfældet. Der er andre til-